

SUNČANA VRATA

*Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva
prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira,
od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne
vatre koja napaja sav beskraj.*

Onosmil Zlatobor

12.OBJAVA

13. januar (siječanj) 2017

MUHA

»Muha kao simbol poniznosti«

Tijekom ovoga i drugih pojašnjenja već ste morali shvatiti, kako se može opstati sam za sebe, kada se u srcu ujedinite s svojim Stvoriteljem. Čije je nepoštivanje vjere još jedno tvrdo polje i čija duša teško shvaća: kako je čovjek u duhu potpuno slobodan, može imati samostalni život koji je ipak povezan sa Stvoriteljevim izvorom života, i koji je s ovim životom čini jedan jedinstveni život. Uistinu, nešto ovakvo je teško shvatiti sa zemaljskim ograničenjima. Ali ja vam kažem: Onaj tko nije ništa naučio od skromne muhe, tko nije ništa naučio iz istinske poniznosti noseći na svom putu strpljivo svoj križ mogu mu još jasnije reći: Tko nije ništa od Mene naučio, od Oca, pri čemu sam Ja najveća unutarinja poniznost, taj neće nikada razumjeti kako mogu Otac i sin u duhu doseći potpuno jedinstvo. Pri tome ću vam dati još jedno bolje tumačenje, ali trebamo naš pogled usmjeriti na dvije stvari: na veliko čovječanstvo, koje se zove „svijet“, i na drugo veliko čovječanstvo koje se zove „nebo“. Uzimajući u obzir formalno materijalni pogled, tada su ovi prvi ljudi loptaste čahure ispunjene suncem i svijetom i mogu svoja bića nazvati „bradavica s živicima“. Kada neki čovjek u svojoj svojoj veličini izgleda kao cjeloviti život, a tako isto izgleda i vaš život, sastoji li se on stvarno samo od jednog života?

Kako bi uvidjeli da ovaj veliki svjetski čovjek nosi u sebi jedan višeslojni život, potrebno da za to promatrane jedno jato muha. One su kroz svoje zujanje oglasile, da one čak i kao prve životinje imaju za sebe jedan zatvoreni život. I koliko sve više čovjek mora za sebe spoznavati, tim više je cijela zemlja ispunjena čovječanstvom i drugim živim bićima bezbrojnih vrsta. Još više toga ima ako uključimo sunce sa svojim ispunjenim bićima kao i središnje sunce sa svojim snažnim duhovima, i konačno ima toga još više kao što su zatvorene čahuraste kuglice koje su stvorene za vas i kojih ima bezbroj u svjetskim tijelima, čak i ako pri tome prešutimo ostala bića.

Ali ipak ove čahuraste kuglice, sva središnja sunca, kao i ostala središnja sunca, te sva planetarna i ostala sunca sa svojim planetima i sva bića nisu kao tijelo ovog velikog svjetskog čovjeka koji ima za sebe jedan određeni život kao svaki od vas i koji je na ovom planetu zemlji. Vidite da je važno uzeti u obzir materijalnu stranu. Sada okrenimo naš pogled prema nebeskim ljudima, čija veličina je prema postojećem čovječanstvu jedan prema trilijun, uzimajući veličinu svjetskog čovječanstva. Nebo, kako ga ljudi shvaćaju, je tako veliko da bezbrojne milijarde čahurastih kuglica, od kojih se sastoji svaki

čovjek, mogu se smjestiti udobno u cijevi jedne dlačice i sjesti na svoje omiljeno mjesto a pri tome se sva njihova gibanja mogu obavljati tako da oni ne dodiruju stjenke ove dlačice.

Koliko života ima nebeski čovjek u samo jednoj svojoj dlaci ili u jednom drugom odgovarajućem dijelu tijela! Koliko života mora on imati u svakom svom pojedinom članku, koliko u svom srcu, a koliko u cijelom svom biću! A ipak ovaj snažni nebeski čovjek razmišlja kao jedno samostalno postojano biće, iako za vrijeme toga u njemu bezbroj milijardi jedinstvenih anđela i duhova sve završava, on za sebe razmišlja i živi kao samostalni veliki čovjek.

I u ovome nebeskom čovjeku postoje odnosi, bića koja isto misle i vole i isto stvaraju saveze. Jedan takav savez, uzevši sam za sebe, predstavlja odgovarajuće zemaljsko tijelo jednog čovjeka, koji potpuno za sebe može misliti i osjećati, kao da je on jedan jedini svoj zaseban čovjek.

Da, ja ću tome još nešto dodati: postoji u Njegovoj beskonačnosti više takvih neba, i svako je ponovno za sebe jedan cjeloviti čovjek. Sva ova neba zajedno stvaraju ponovno jednog cjelovitog čovjeka. Takav čovjek ne smije nikada pomisliti i osjećati da je on samo od Mene, i da je on jednostavno samo moje tijelo. Ili Bog u svojoj beskonačnosti, koji ovdje svoje sebstvo – i samostojnost najjasnije zamišlja i osjeća. A ipak: kolika je mnogostrukost života u njemu!

Kada vi usporedite ovu sliku, postat će vam razumljivije, da u jednom vječnom i beskonačnom životu ima bezbroj drugih života koji se slobodno kreću i da oni tu mogu najviše uživati i naslađivati se, dok ste vi ipak samo dio jednog od glavnih života koji su u Bogu.

Vidimo, takve dokaze o poniznosti muhe i kako je ona svoj život pobjednički osvojila. Tako počinje i stvaranje poniznosti kod čovjeka koji preuzima od Boga svoj slobodni život. Nakon toga ga on zaključa u sebi i kroz ustrajnost i hrabrost koji je ovo vječno svetište snažno – i jako izvlačio iz sebe, tako da je živi Krist ovdje u svakom istinskom čovjeku.

Kada je ovaj život prešao u sve dijelove duha i duše i kroz to i u ovo od mesa stvoreno tijelo, tada je dostignuta ta istinska i najviša pobjeda, koju je čovjek mogao izboriti! Tada je kroz ovu pobjedu čovjek mogao uhvatiti za sebe najviši Božji život, i on ga je za sebe kroz ljubav uredio i postigao jedinstvo s Bogom, našim ljubljenim ocem.

Kako je ljubav plod poniznosti, a što je vječna istina, tako isto je svjetlo svih svjetala plod ljubavi. I kada ljubav raste iz poniznosti a istina iz ljubavi, to je onda jedan pravi rast i jedno istinsko stablo života kao i sveta spoznaja života sada i uvijek. Tko želi tajne života spoznati kroz svoj svjetski um, neće ovu istinu nigdje i nikada pronaći, nego će još izgubiti i ono što je u svom djetinjstvu stekao.

Uistinu vam kažem: Tko u takvu unutarstvu riječ koja je opomena savjesti, koja je jasna riječ, izrečena ustima jednog bića u nedužnom i naivnom smislu, vjeruje i ne ostaje stajati i ne radi ništa drugo nego samo sluša riječi, nego postaje izvršilac istih: uistinu, taj će pobijediti nebo, jer sam čin u skladu s riječima otvara nebeska vrata.

Nitko ne može biti siguran da će uspjeti doći do istine osim čineći djela, prema zapovijedima, na svom križnom putu, a to ne znači ništa drugo nego propovijedati poniznost i ljubav. A tko je samo slušalac i ništa ne čini u skladu sa živom riječi, taj se neće moći sjediniti s ovom pozitivnom životnom snagom, nego će ostati u svom negativnom polaritetu smrti iz koje je uistinu teško da se razvije jedan pozitivno polarizirani duhovni život. Ova oba polariteta se ponašaju kao duhovni i kao materijalni, ili kao živi unutarne plod i kao mrtva vanjska ljuska. Tko ovdje pređe u plod, taj će prijeći u život. A tko prijeđe u ljusku taj će prijeći u okove smrti.

Vi već znate, da se u cijelom stvaralaštvu kao i kod Boga, nalaze dva polariteta. I kako je kod Božanskog bića koje je vječno, tako su isto ova dva polariteta vječna.

Tko se vodi prema riječima, uzima život u sebe i odgovara Božjem pozitivnom polaritetu, koji je ovdje slobodan i neograničen. Tko riječi ne prima u sebe, nego ih odbaci u svom negativnom umu, tada će ga uputiti prema negativnom polaritetu a čiji je osnovni princip, sve materijalno a time i sve mrtvo i sve ograničeno.

Odatle idemo još dalje, što znači da je prirodni svijet upravo tako malen i čim stignemo do kraja on postaje kao i duhovni, i zbog toga on ostaje kao vječna negativno polarizirana podloga svemu duhovnom i slobodnom. Koja sudbina je prema svemu ovome najsretnija – za vječnost bez obzira na negativan ili pozitivan polaritet Božjeg utjelovljenja. To znači da je najbolje biti jedan vječni slobodni anđeo, pun miline, ili biti utamničeni vrag u jednom mrtvom kamenu- koji je dakle mogao o sebi sam odlučiti. Istina je doduše za sve okolo što je živo, ali za mrtve nema nigdje svjetla u čitavoj vječnosti. Kada sve ovo shvatite, tada će te također shvatiti, da je svjetlo isto što i život, zarada je takva kakav je posao, spoznaja i samo spoznaja vječnog života, je prema objašnjenjima, u sebi samoj kao smrt. Kako je život dobroćudan, takav je i njegov pol. I to je kao kod srca čiji je glas, kao i poniznost u srcu, takva je i živa riječ u njemu!

Kada je kod Boga jedan pravednik, taj više kao David: „Gospodine, moj Bože i moj Oče! Pogledaj moje srce je prepuno ljubavi za tebe! Iz dubine moje poniznosti preklinjem te da mi pomogneš, Ti mi možeš dati pravu svjetlost života i ja ću zatim štovati jedinstveni cjeloviti život! Dakle poslušaj me moj Bože!“

Vidite to je stvarna molitva za onoga koji si u duhu i u stvarnosti kaže: „Bog je moja istinska zbilja!“ Budući da se on okrenuo savršenom Bogu i ne gleda jednim okom na svijet, nego samo sa ostalima gleda uvis prema Njemu. On će ne samo oči, nego cijelo svoje biće uzvisiti prema Bogu.

Ali kako je to sada, postoji jako malo vjere u Boga, Čovječanstvo je prešlo u veliku ravnodušnost. Posljednju silu, koju oni još imaju koriste za svjetovne stvari. Koliko života se Njemu vraća budući da su krenuli svojim putem, ne možete to ni izračunati. Ali oni koji nisu istjerani idu putem koji je On propisao: ili prema uzvisivanju ili prema poniženju. Budući da se zemlja ne može kupiti, ona stoji u središtu između Njegova dva beskonačna polariteta, dakle usprkos tome nalaze se u dalekoj beskonačnosti još mnoge zemlje, na kojima se vjerna djeca okreću, kao i na ovoj, prema nezahvalnosti. Ipak ja nemam toliko puno posla za napraviti, ovaj je najvažniji!

Vječnost je beskonačna. Ovu zemlju boli, kada On svoje srce odvrćam od vas i kada se mora okrenuti prema drugom!

Uzmite samo dobro, sve ono što vi u ovoj „muhi“ primete i nakon toga činite! Držite vaš um daleko ali vaše srce držite blizu! Tada će te istinsku pobjedu života spoznati u sebi i moći će te uzletjeti prema sedmerostrukoj svjetlosti i prema trostrukoj svjetlosti koja je iznad sedmerostruke svjetlosti!

Tko ovo čita i uzima u obzir kao jedan put prema životu i tko čini ispravno nakon toga, vjerojatno će izvojevati pobjedu. To nam želi i sama sveta ljubav, i naš Otac. Amen